

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/124/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010215
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3713010215.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Mészáros a JUDr. Dušana Eckera v trestnej veci odsúdeného X. J., nar. XX.XX.XXXX v Z. I., na neverejnom zasadnutí dňa 18. decembra 2013 prejednal sťažnosť odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28. októbra 2013, sp.zn. 2Nt/22/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného X. J. zamietá.

odôvodnenie:

Dňa 11.06.2013 bol Okresnému súdu v Považskej Bystrici doručený návrh odsúdeného X. J. na obnovu konania v trestnej veci Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/207/2007, kde ako dôvod na povolenie obnovy konania poukazuje na Nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 PL. ÚS 106/2011 publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 428/2012, týkajúci sa „protiústavnosti“ časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. (veľa za bodkočiarkou).

Okresný súd Považská Bystrica uznesením zo dňa 28. októbra 2013, sp.zn. 2Nt/22/2013, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného X. J. na povolenie obnovy konania v trestnej veci, v ktorej bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05.02.2008, sp. zn. 1T/207/2007, na podklade súdom podľa § 334 ods. 4 Tr.por. schválenej dohody o vine a treste uzatvorenej medzi obvineným X. J. a prokurátorom, uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/, ods.2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák., za čo bol odsúdený podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože odsúdený neuvádza vo svojom návrhu také skutočnosti, resp. dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V jej písomnom odôvodnení uviedol, že sa domáha povolenia obnovy konania a zrušenia pôvodného rozsudku vo výroku o treste, nakoľko trest bol uložený v značnom nepomere k celkovej závažnosti spáchaného trestného činu a pri jeho ukladaní neboli dostatočne rešpektované všetky aspekty závažnosti činu, vyjadrené v konkrétnej trestnej sadzbe. Pritom sadzba nebola použitá

v súlade s Ústavou, tak ako to vyplýva z Nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012 PL. ÚS 106/2011 publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012. Ďalej poukázal na znalecký posudok z odboru zdravotníctva vypracovaný v pôvodnej trestnej veci, ktorý prokurátorka a ani súd nebrali zrejme do úvahy pri posudzovaní spáchaného trestného činu a ukladaní trestu. Taktiež poukázal na to, že odsúdený mal v mieste bydliska priemernú poveseť, za priestupok bol prejednávaný len raz a pokiaľ ide o predošlé odsúdenia, trest si odpykal, pričom posledné odsúdenie má zahladené. Uvedené skutočnosti súd pri ukladaní trestu nepostrehol a uložil mu tvrdý trest, ktorý je i v rozpore s Nálezom Ústavného súdu SR z 28.11.2012 PL. ÚS 106/2011. Navyiac odsúdený od počiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, ku skutku sa doznal a tento oľutoval.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Úvodom je potrebné uviesť, že krajský súd v tomto prípade dospel k záveru, že obnova konania proti výroku o treste s poukazom na Nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 PL. ÚS 106/2011 publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 neprichádza do úvahy. Citovaný Nález Ústavného súdu SR, týkajúci sa „protiústavnosti“ časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. (veľa za bodkočiarkou) sa vzťahuje na prípady, kedy bol páchatelovi ukladaný trest odňatia slobody práve za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. Ako vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05.02.2008, sp. zn. 1T/207/2007, v prejednávanom prípade bol odsúdenému X. J. ukladaný úhrnný trest odňatia slobody podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., teda bez použitia tzv. asperačnej zásady vyjadrenej vo vtedy platnom ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. Neobstojí v tomto smere ani názor obhajcu vyslovený na verejnom zasadnutí okresného súdu v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, že vlastne ide len o absenciu paragrafového vyjadrenia vo výroku pôvodného rozsudku. Použitie ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. prichádzalo do úvahy len v prípade, že páchatelovi sa ukladal úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami. U pôvodného odsúdenia išlo o trest ukladaný za dva trestné činy, avšak spáchané v jednočinnom súbehu, preto nebol a ani nemohol byť trest ukladaný v upravenej trestnej sadzbe s použitím citovanej tzv. asperačnej zásady vyjadrenej v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. Odsúdenému síce bol ukladaný trest s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák., a to vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2T 26/93 zo dňa 04.10.1993, ktorým bol uznaný vinným z pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody na 7 rokov a 6 mesiacov, avšak citovaný Nález Ústavného súdu SR sa nevzťahoval na použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr.zák., ktorého použitie sa riadi splnením iných podmienok (v danom prípade opätovným spáchaním zločinu) ako použitie § 41 ods. 2 Tr. zák.

Napokon čo sa týka na záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctva vypracovaného v pôvodnej trestnej veci, hodnotenie jeho osoby z miesta bydliska, predošlé odsúdenia, ako aj skutočnosť, že vo vzťahu k poslednému odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/109/02 zo dňa 15.04.2002 sa na X. J. hľadí akoby odsúdený nebol, nie sú skutočnosťami súdu skôr neznámymi a ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vzhľadom na uvedené aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený X. J. vo svojom podaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa ktorým návrh na povolenie obnovy konania zamietol, považuje za správne a zákonné a s poukazom k uvedenému potom jeho sťažnosť podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.